

4
EPITHALAMIVM DE NVPTIIS

MAGNIFICI ET NOBILISSIMI D.

Georgij Loxani Regie Maiestatis
consiliarij &c. Vuolph-

gango Anemæcio

Authore.

ADIVNCTA SVNT ETIAM VIRORVM

Doctissimorum Carmina super eadem re,

nempe. C. Vrsini Velij, &

Georgij Logi.

MAGNIFICO ET NOBILISSIMO

VIRO GEORGIO LOXANO, REGIAE

Maiestatis à consilijs & Epistolis, Regni

q; Bohemiae uicecancellario &c.

Mecœnati suo exoptatissi-

mo, Vuolphgangus

Anemœcius.

S. D.

INEPTA VOX MIHI ESSE VIDETVR, VIR
omnium nobilissime, qua Admetus apud Euripidem
utitur, quum ait:

Ζηλῶ δ' ἀγάμους, ἀτέκνουστε θεοτῶν.

Quasi nemo sit beatus, nisi qui cœlibem agat uitã. Neq; ulli alij sint curæ, solitudines, atq; molestiæ, nisi illi q; liberos gignat. Quum tamen nostra uita, ut ingenue fatear, nil aliud poscat, id quod etiam cum natura cõmune habet, quàm alios atq; alios: quemadmodum Aristoteles testatur, ex nobis gignere, ne nobiscum & genus & nomen pereat. Quod tum demum facile fieret, si omnes cũ Admeto consentirent, atq; nature inuidere, quã humano generi prospicere mallerent. Quamobrem, uir oim nobilium præstantissime, tuũ consilium uehemẽter probo, qui cum omnibus & animi & fortunæ dotibus maximè sis

maximè sis præditus, ea quoq; adiungere uolueris, quæ
tantam fortunam plurimū deceant. Quod profecto ex
hoc uno colligere licet, quum tibi honestissimam sociam
tuaq; fortuna dignissimā summa prudentia & consilio
delegeris, cum qua et domi & foris sancte atq; integre
uiuere potes. Maiori tamen in hac re dignus es laude,
quod tuum tam pium & honestum institutum à doctis
etiam celebrari uolueris. Accipe itaq; Meccenas unice
hoc Epithalamiū, indignius quidem quàm ut tuæ mag-
nificentiæ offeratur. Sed ne quid in meis laboribus de-
siderares, adiunxi etiam carmina de eadem re, doctissi-
mi poëtæ Vrsini, nostri olim præceptoris. Tum

etiā Georgij Logi, uiri sane facundissimi:

Vt tandem uideas, doctos tibi nunq̃

deesse. Vale Dulce nostrum

præsidium, una cum ca-

stissima tua uxore.

Augustæ XVI.

Kalen: Apris

lis. Anno

M. D. XXXIII.

Epithalamium.

EPITHALAMIVM NOBILISSIMI VI
RI GEORGII LOXANI SILESII,
Et Katharinæ Adlerin Augustanæ,
Guolphango Anemœcio
Authorc.

Iam iam uesper adest, iam surgunt ignea cœlo
Sydera, iam redeunt lumina sicca poli.
Iamq; ipse Oceano est Phœbus submersus in alto,
Iam solis radios æmula Luna premit.
Iam lætas leti iuuenes accendite tædas,
Præpinguesq; faces, flammea signa Deæ.
En gracili gressu properat pede Pronuba Iuno,
Nympharum sequitur, Naiadumq; chorus.
Nec non & comites legit, sociasq; laboris,
Castam Dianam, teq; Minerua potens.
Sed prior alloquitur Iuno regina Mineruam,
Ut cæptæ fallat tædia tarda uiæ.
O Summi Diuum, atq; hominum gratissima regis
Filia, quæ multum dexteritate uales.
Dic mihi (quæso) tui, dic facta ingentia sponsi,
Nimirum ipsa soles usq; uocare tuum.
Dic genus à prima quod uenit origine gentis,
Nobile dic nomen patris auiq; simul.
Dic quoq;

Dic quoq; uirtutem, pulchros dic corporis artus,
Dic animi dotes, ingenijque pares.
Olli subridens contra sic uoce loquuta est,
Magnum opus attentas me renouare Dea.
Sed quum sola Deum fueris regina, sororq;
Perpetuoq; uxor foedere iuncta Iouis.
Quis sanè oranti posset tam iusta negare,
Siue tuam prudens spernere amicitiam?
Accipe, quæ paucis dabimus, perdigna relatu,
Ac rerum summam sit tetigisse satis.
Est locus antiquus, Germanæq; angulus oræ,
Almanni fortes excoluere uiri.
Terra potens aruo, pingui uicina Bohemo,
Nunc commune quidem Slesia nomen habet.
Pars etiamnum Romani non infima regni,
Quam FERDINANDI fortia sceptrâ premunt.
Hinc genus & patriam deduxit origine prima,
Nouit & hinc Atauos enumerare suos.
Præterea arx munita sedet iam uertice montis,
Quam LOXANVS habet, consilioq; regit.
Turribus horribilis, diro tutissima bello,
Nec uaria Martis peruia fraude patet.
CAROLVS hanc olim Quartus construxit, & arci,
Atq; unâ monti nomina læta dedit.
Caroleumq;

Caroleumq; suo dixit de nomine montem,
Iussit & insignem posteritate coli.
Cuius Magnanimus iā FERDINANDVS habēdū,
LOXANO imperium tradidit omne suo.
Montibus ex imis, sustentamenta bonorum,
Effodiuntur opes, largaq; dona soli.
Planities bobus gratissima pabula fundit,
Sustinet & pingueis pascere uallis oues.
Hoc genus, hæc patria est, hæc sunt cognomina gentis,
Nomine quam dignor crebra uocare meam.
Quin etiam sponsus toti nunc consulit orbi,
Dirigit auspitijs prospera regna suis.
Et tamen ingenij dotes, cum corporis æquat
Viribus, & formæ sunt sua dona satis.
Hinc AQVILAE magnam iactant insignia partem,
LOXANAE referens arma uetusta Domus.
Coniugij foelix totam nunc copula firmat,
Nam mediæ mediam iungere iussit auem.
Hæc ubi dicta dedit, magno clamore tubarum,
Exhorret sponsæ protinus ampla Domus.
Hinc ceptæ audiri uoces, & magna resultat
Fistula, quæ uocum signa canora dabat.
In medio se infert Iuno, stipata corona
Diuarum, ante alias erigit ipsa caput.

Qualis

A 4

Qualis ubi syluis ornus sublata per auras,
Frondebis emineat rectior usq; suis.
Postq̄ tecta uidet, Thalami iam conscia tanti,
Leta subit, cunctos exuperatq; gradus.
En subito summis sunt facta silentia rebus,
Atq; omnes taciti conticuere simul.
Non secus, ac uenti magno si murmure pontum
Eruerint, fundo seuit arena maris.
Fulgura de coelo quatiunt cum fulmine saxa,
Densis occulitur nubibus alma Dies.
At subito Deus Oceani caput erigit altum,
Ventorumq; graueis supprimit ille minas.
Sic tacuere omnes. Sed iam Saturnia Iuno,
In media turba, talia uoce refert.
Me pater omnipotens, quod nunc Cyllenius heros
Debuerat, uoluit debita iussa sequi.
Nec tamen inuita hæc refero mandata per auras,
Tædia nec piguit longa uorare uia.
Postq̄ magna Aquilæ (fateor) me iniuria lesit,
Conscia sic prædæ dum Ganymedis erat.
Hæc fuit ex illo nobis inuisa uolucris,
Quæ magnum iuuit commaculare torum.
Deposui tamen ex animo, hunc oblita dolorem,
Illius haud libuit post meminisse doli.
Quum uideam

Quam uideam cunctis formæ præstare colore,
Virginibus, quas hæc Vindelis ora tulit.
Præterea morum probitas, uitæq; pudica
Integritas, animum cum ratione mouent.
Nam purum pura deductum nomen ab ipsa
Mente tenes, sponso purius omen eris.
Et quæ foelici, LOXANO es uincta marito,
Foedere, iam sensus flectis amore meos.
Huic igitur Zonam soluas, soli q; pudorem
Serues, alterius nescia deinde uiri.
Coniugij q; fides cunctos perduret in amos,
Hereat æterno copula fune iugi.
Accipe uirgo soporiferum cum lacte papauer,
Molliat ut somnus tædia cuncta tori.
Accipe uirgo tuis rorantia mella labellis,
Coniugis ut placeat forma futura tui.
At coniux disperge nuces, & ludicra pone,
Adparat æternum Diua cubile Venus.
Sic ait, & tacito Cytheræ lumine matri
Annuit, in castum ducat utrumq; torum.
Adfuit hæc etenim primis sponsalibus usq;
Ac animos firmo iunxit amore pares.
Purpureo Genialis adest hic tegmine lectus,
Aurea cum gemmis stragula fulta nitent.

Huc sua

A S

Huc sua deposuit primus iam membra maritus,
Ut sponse excipiat gaudia prima suæ.
Virgo uenit lachrymans, casti haud oblita pudoris,
Quam releuat uerbis officiosa Dea.
Lætis auspitijs sponso hunc commendat amorem,
Copulat amborum brachia bina Venus.
Ultima sic festæ claudit momenta diæ,
Subnectit tandem, & uerba suprema refert.
Digna quidē hunc soboles thalamū prolesq; sequetur,
Nascentur nati, pignora cara tori.
Hæc ait, in tenuem ex oculis euauit auram,
Ac cœli rursus limina tuta petit.
Ast illi longo fallunt sermone soporem,
Quod superest somno, tempus inane leuant.
Hæc tibi commendat, supplexq; Anemœcius orat,
Præsidio ut foueas, sustineasq; tuo.

FINIS EPITHALAMII.

CARMEN GRATVLATORIVM DE NV-
ptijs D. Loxani Anemœcio
Authore .

Gratulor, optato fruitur Loxanus amore,
Gratulor, unanimi corpora iuncta fide.
Fatidicus gaudet Diuino numine Phœbus,
Pierides gaudent, pignora grata Iouis.
Insigniq; hederæ gaudet ueneranda caterua,
Virginei gaudent uincula trina iugi.
Prisca fides Thalami redijt, cunctæq; recedant,
Foeminci fraudes insidiæq; mali.

AD EFFIGIEM NOBILISSIMI D. GEORGII
Loxani Silesij, &c. Anemœcio
Authore.

Ecce tibi, quem miraris, pulcherrimus heros,
Cui Loxana domus nomina clara dedit.
Magna uiri uirtus, forti clarissima factis,
Ingenio, atq; fide, consilioq; potens.

AD EFFIGIEM OMNIVM HONESTISSI-
mæ atq; pulcherrimæ matronæ Katharinæ
Aquilæ D. Georgij Loxani &c.
Vxor. Anemœcio
Authore.

Aspice, quam grato commendat forma pudore,
LOXANE hæc firmo stabit amore tibi.
Si datur huic, cum formosis pugnare deâbus,
Præmia Dardanio hæc iudice prima feret.

Caspar

CASPAR VRSINVS VELIVS POETA ET
Orator laureatus de nuptijs Magnifici &
Nobilis D. Georgij Loxani
& Aquilæ ex
tēpore.

Raptum quæ Phrygia puerum tulit ales ab Ida,
In Iouis ambrosio deposuitq; sinu.
Hæc eadem, qua non formosior altera, nympham
Duxit in amplexus Pronuba fausta tuos.
Et tibi connubij tam sancto fœdere iunxit,
Præstantem ingenio, pectore, amore, fide.
Fœlix o nimium, cuius Loxane ministros,
Commodat obsequio Iuppiter ipse suos.

DE IISDEM NVPTIIS CARMEN EXTEMPO
rale Georgij Logi Silesij Poætæ &
Oratoris facundissimi.

E summo formosam Aquilam aspiciebat Olympo
Iuppiter, & pulchræ captus amore Deæ est.
Ille animo rapti uoluens Ganymedis amores,
Hæc quoq; ait, magno est digna rapina Ioue.
Ergo

Ergo Aquilam iubet ire suam, uerum illa negauit,
Quærenti caussam hanc reddidit atq; Deo.
Loxano desponsa meo est mea Nympha uolenti,
Ipsa uolens, non hæc soluere uincla decet.
Nec dum etiam antiquum Iuno est oblita dolorem,
Indignum hoc facinus, illaq; seua Dea est.

FINIS.

